

STUMMA STEG

Här lämnas det som blöder
Skingras från sitt levebröd
Åtta svåra år är över
Men hymlar här ändå

Fagra vackra ord som svider
Inget där att leva på
Kransar lindas runt omsider
Tro som vill förgå

Jag sitter här och ler mot ödet
Det jag sällan orkat ana
Här lämnas jag till åter väntan
Täppt av osäll vana

Ordet var min tillförsikt
Där jag vältrar sällsamt strikt

Stumma steg i trappor långa
Tappar tråden
Ångrar många

Slaka blommor vilar tryggt
fastän lusten vilse är
Den kämpade och slog för brödet
Men tvingades till flykt

Här sitter jag och åter blöder
I det jag tros ha byggt
Kastar om en inre röra
letar bland allt lösryckt

Här simmar jag i dolda mödor
Proteser tro sig hjälpa
Väntan viskar i mitt öra
Att flykten fick dig stjälpa

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Saga Nordén med Poeter.se id #160757 innehar upphovsrätten